

HANS NICOLAI FREDERIK ARCTANDER

4. Maj 1849 — 28. Juni 1929

Blandt dem, der hilste Stiftelsen af »Dansk ornithologisk Forening« med Glæde og stedse tog levende Del i dens Virksomhed, var nu afdøde Distriktslæge Arctander. Fra sin Ungdom havde han givet sig af med Fugle, og denne Interesse holdt sig usvækket hele hans Liv igennem. Hans Arbejder om Fugle var ikke mange, men han har her i Tidsskriftet givet en Beskrivelse af Fugleverdenen i Stevns, i hvilken Landsdel han boede i saa mange Aar, og har desuden leveret forskellige andre Bidrag; ved Møderne var han en ivrig og opmærksom Deltager, der ofte tog Ordet. Arctander havde i Tidens Løb samlet en Mængde udstoppede Fugle, som han alle skænkede til Realskolen i Storehedinge; han var selv gennem mange Aar ivrig Jæger, men var stærkt imod enhver Udryddelse og Forfølgelse af Rovfugle og i det hele meget optaget af at frede, hvad vi har tilbage af Fugle.

Arctander var født i Klinte paa Fyen, tog medicinsk Embeds-eksamen i 1875 og var derefter et Aar Læge ved Kryolithbruddet Ivgitut i Grønland; deroppe fik han rig Lejlighed til at dyrke sin Interesse for Fugle og Naturen, og han følte sig stedse senere

knyttet til Grønland. Efter sin Hjemkomst derfra og et Par Aars Uddannelse i Kjøbenhavn nedsatte han sig i 1879 i Storehedinge og levede gennem 40 Aar i denne By som praktiserende Læge og, fra 1893, som Distriktslæge. Da han i 1919 fyldte 70 Aar, flyttede han til Hellerup, og levede her endnu i 10 Aar; han virkede da blandt andet som Sessionslæge og foretog for nogle Aar siden en Rejse til Nordamerika.

Arctander var fra Naturens Haand vel udrustet og havde foruden sin Intelligens og sin statelige Skikkelse et friskt og muntert Sind, som altid gjorde Samværet med ham til en Glæde. Endnu i sin høje Alder bevarede han sin Legems- og Aandskraft ret usvækket, selv om de sidste Aar nok havde taget noget paa ham. Alle, der kendte Arctander, satte Pris paa ham, og selv skylder jeg ham en Række uforglemmelige Timer.

O. Helms.

SEVERIN PETERSEN

17. Maj 1840 — 2. Marts 1929

For mange vil det sikkert være en Overraskelse, at Forfatteren af »Vore Sangfugle« først er død i indeværende Foraar; men han naaede rigtignok ogsaa meget nær op imod de 90 Aar. De ydre Træk af hans Liv er snart meddelte; han var født i Borum Præstegaard ved Aarhus 1840, tog i 1861 Lærereksamen i Skaarup, og blev efter forskellig Lærervirksomhed i 1872 Lærer i Slotsbjergby ved Slagelse, hvor han virkede i 35 Aar; efter at have taget sin Afsked boede han i Sorø.

Severin Petersen var overordentlig interesseret for Naturvidenskab, og som saa mange ældre Forskere var det ikke blot et enkelt Felt af denne, han kastede sig over; mest kendt var han blevet som Botaniker paa Grund af sine Arbejder over Paddehattene, om hvilke han udgav et stort Værk, »Danske Agaricaeer«, med Beskrivelse af alle de Arter, der forekommer her i Landet; ogsaa for Sommerfugle var han stærkt interesseret og skrev i Folkeoplysningsudvalgets Skrifter en Bog om »Danske Sommerfugle«. Men det Arbejde, som gjorde ham kendt blandt Fuglevenner, er den lille Bog, som han kaldte »Vore Sangfugle«; den udkom i 1878, ligeledes i Folkeoplysningsudvalgets Skrifter og er senere kommen i 2 Udgaver til. For mange, særlig af